

Niciun copil nu ar trebui să fie obligat să numească „acasă” mormântul părinților săi uciși...

...Fiindcă Gotham City și acel mormânt sunt unul și același lucru.

Mărețe, cu exteriore împodobite menite să ne înșele.

Să ascundă minciunile ce colcăie dedesubt.

Să ascundă rămășițele nenorocirii...

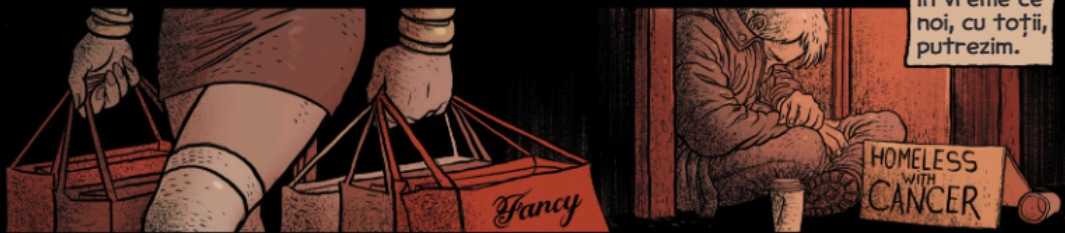
...violenței pure...

...ale bolilor și ignoranței.

În vreme ce noi, cu toții, putrezim.

În orașul ăsta,
fiecare sângerăm
în felul nostru.

Ne descompunem,
pierdem ceea ce
ne face umani.

Și nu
înțelegem
de ce.

De ce
putrezim?

Fiindcă ne-am
obișnuit cu asta.

Se întâmplă
sub ochii
noștri.

În clipa
asta.

În camera
de alături.

TRUE
TEEN
UNDER 15
SUBSCRIBE

Protectorii devin
prădători.

Violența devine o distracție pentru toți.

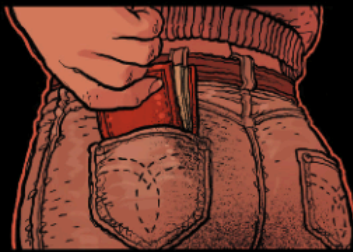
Toți devin infractori.

Un copil asistă la uciderea părinților săi.

Și acel copil sunt **EU**.

Am jurat pe mormântul părinților mei că voi pune capăt vărsării de sânge.

Luptând cu răul...

...pentru ca nimeni să nu mai sângereze cum au sângerat părinții mei.

Atunci am părăsit Gothamul.

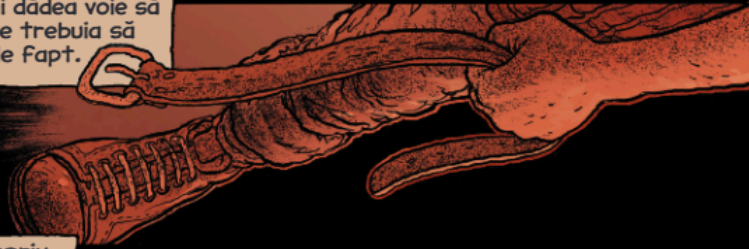
Dar, oriunde m-aș fi dus, Gothamul era acolo.

Mă bântuia.

Nu-mi dădea voie să uit ce trebuia să fiu de fapt.

Un ostatic al propriului meu jurământ de răzbunare.

SUS!

TURA DE NOAPTE, LEPRELOR.

TRĂNTORI
IMBECILI, TREBUIE
SĂ LUCRAȚI DUBLU
CA SĂ VĂ ȚINEȚI
DE TERMEN.

...ȘI SĂ
N-AUD VĂICĂRELI
ÎN SEARA ASTA,
NE-AM ÎNȚELES?

Când m-am întors, în
Gotham pierise orice
licăr de speranță.

Lumina care mai
rămăsese folosea
doar să-mi profileze
umbra în
întuneric.

Iar umbra nu mai
era a unui copil.

Era o imagine
neclară pe care
încă mă străduiesc
să o descifrez.

Acum, copilul acela
luptă să nu se lase
târât în noaptea
neagră dinlăuntru
meu.

